

## **EL SERMÓ DE LA MUNTANYA**

per HERMAN HENDRICKX

S'han realitzat diversos intents per a suavitzar o restringir el significat del Sermó de la Muntanya, alguns diuen: és el somni del futur, no és aplicable a tots els sectors de la vida. El punt de partida comú a tots aquest intents és clar: essent nosaltres persones humanes ordinàries, no podem viure plenament aquestes exigències.

Però és possible optar per un altre punt de partida i dir-nos: un home, Jesús, fou capaç de realitzar-lo i volgué que d'altres visquessin com ell el Sermó de la Muntanya.

Només trobarem el camí visible si ens adonem que el Sermó de la Muntanya és part d'una realitat més gran: la proclamació de l'evangeli, el relat de l'acció salvífica de Déu en Crist. Aquí se'ns diu que Ell ha vingut a alliberar els homes, a treure'ls dels seus pecats, de les seves febleses, de la seva desesperació, a fi d'obrir-los a un nou futur. Immediatament després del Sermó de la Muntanya els malalts són guarits, els esperits impurs són expulsats, la por vençuda i l'aïllament trencat.

El Sermó va ser i ha de ser precedit d'una conversió, deixant-se dominar per la Bona Nova que Déu s'ha girat definitivament envers els homes amb el seu perdó i amb un amor sense límits. Que Mateu comenci el seu sermó amb les benaurances, que són primàriament proclamació, ens demostra que Mateu era conscient que només la promesa de Déu de la gràcia i de la misericòrdia, que evidentment suposen una bona conducta per part de l'home, eren al començament de l'evangeli.

El Sermó de la Muntanya no és una doctrina abstracta; com si diguéssim; un capítol de l'ètica de Jesús. No és una teoria, sinó un missatge; el missatge del Regne de Déu, que s'oposa al regne d'aquest món i demana que se l'imiti. Sense l'autoritat de Jesús el sermó no seria més que filosofia utòpica; en canvi amb Ell es transforma en un missatge de promesa i en una exigència de Déu, que parla en Ell i a través d'Ell.

En aquest doble context hem d'escoltar les difícils paraules del sermó. No ens diuen: això ho hem de realitzar amb els nostres propis recursos. Entès així el sermó s'experimentaria com una càrrega aclaparadora. No; el sermó ens diu: estem salvats per Jesús i, en conseqüència, les coses poden començar a canviar; podeu adoptar noves prioritats en la vostra vida. Entès així el sermó ens invita a unir-nos a Jesús a la muntanya. No és un compendi complet de les condicions per ser deixeble de Crist, però conté signes i exemples d'allò que implica la irrupció del Regne de Déu. Si vivim com Jesús i som transformats pel seu Esperit començaran a esdevenir-se coses noves. El sermó no ens ofereix una descripció completa, però sí una descripció suficientment clara per suggerir-nos com ha de ser la totalitat. L'única manera de poder practicar el sermó és per mitjà de la confiança i de la fe.

Per això és convenient que recordem que el Sermó de la Muntanya va dirigit no a un individu, sinó a una comunitat. Va dirigit a un grup de persones que estan disposades a escoltar la paraula de Jesús i a acceptar-la. Les benaurances no permeten tancar-nos als altres escudant-nos amb la llei. ¿D'on traurem les forces per continuar intentant-ho? D'aquesta qüestió tracta el final del sermó quan diu: Demaneu i se us donarà; busqueu i trobareu...